

K
12
Z **o** **n** **g** **i** **e** **S**
S **M** **K** **R** **S** **K** **O** '86

GLASILO COPAM PRI OK ZSMS MARIBOR-PESNICA

POSEBNA POKONGRESNA IZDAJA

MLADINSKA KULTURA
MLADINSKA KULTURA
MLADINSKA KULTURA
MLADINSKA KULTURA

To številko so pripravili Bojan Tomažič (foto),
Darja Farasin, Dušan Hedl.

Pred vami so zbrani teksti, ki so bili prebrani na mladinskem kongresu v Krškem ukvarjajo pa se s problemi mladinske kulture.

Na kongresu oz. na spremljajočih kulturnih prireditvah je bil dan poudarek ravno na mladinski subkulturi (izbrane skupine za koncert, video program SKUC). V tem pa je tudi vic, kongres je daljal praznični občutek (kot npr. 25. maj), ob takih priložnostih pa je več- kaj možno, tudi nastopi ortodoksejših glasbenih skupin (Tožibabe, Masaker). Vprašanje je, če bi se takšne prireditve v Krškem (ali v kateremkoli manjšem kraju v Sloveniji) lahko pripetile brez posebnega povoda, kot je bil v tem primeru kongres.

V Mariboru, odkar je zaprt MKC, je situacija natanko takšna, ob dnevu mladosti se se kdo spomni tudi "alternativcev", kar se odraža v tem, da se da bendom možnost za kakšen javni nastop, to pa je tudi vse. V ostalem času, ki ga prinese eno leto pa je ta stvar prepuščena gverilskemu samorganiziranju (koncerti v Mariboru in okolici, neodvisna založba kaset M.M.L.), vendar je to strogo premalo za stvarne potrebe mladine v Mariboru, ki se trenutno kažejo na ulici in v gostilni. Sicer pa kaj bi še radi saj ljubljana na tudi nima stalnega prostora za takšne prireditve.

Namen je kongresno dogajanje predstaviti čim širšemu krogu, tema ki se je lotevamo pa je ravno najmožnejša interesna sfera mladine. Branje je namenjeno vsem mladincem, ki se kakorkoli zanimajo za te dejavnosti, mladinskim aktivistom in funkcionarjem, tudi tistim, ki o mladinski kulturi, subkulturi nimajo lepega mnenja.

Dušan Hedl

par besed o alternativni mladinski kulturi, ki v teh kongresnih dokumentih sploh ni bila omenjena, predvsem pa v Forumu ne, -to sta društvi s kulturnim programom, ki delujeta v Ljubljani. - Sta pa le dve med mnogimi društvi in podobnimi organizacijami, kot smo seveda od mladinski organizacije pogosto slišali. Smo pa eni med mnogimi, za katere mora ena skrbeti in mora biti prisilna za vse, ne samo na nas, kadar gre v kakšno akcijo. Pomeni silni smo dopovedovati, da je ta optika popolnoma napačna in neproduktivna, pa brez uspeha. Poskusimo to na tem mestu še enkrat.

Pa stališče družbenopolitičnih organizacij, se pravi način, kako te pri nas funkcionalizirajo, je ta optika seveda priročna. Na način jim pušča, kar največji maneverski prostor, v skrajni konsekvenci tudi za manipulacijo. V taki situaciji posamezni družbeni interes nima nobene možnosti uveljavljanja, če se ne vzpostavi kot politični interes. Tega pa formulirajo večsah bolj večsah manj preproste formulacije dnevne politike. Tukaj se znova pokaže, da je obstoj in delovanje neke kulturne organizacije nekaj povsem drugega, nekaj bolj ali manj kozmetičnega, ob tem, kar si politika predstavlja pod kulturno socialno sceno. Če si seveda kaj predstavlja v kar je tudi mogoče dvomiti. Znova se ponovi tudi naka grozljiva tendenca, da ni v interesu naše družbe napolitične klime, da bi se v njej poskušali artikulariti, marveč da artikulariti, da bi se sploh poskušali artikulariti, marveč da je potrebno, če hočeš v njej preživeti, zgolj ponavljati stereotipne formulacije kakršne najdes v tako imenovanih programskih smernicah vsakega družbenega statuta. Optika, ki se nam jo zdi potrebno uveljavliti, je natanako nasprotna.

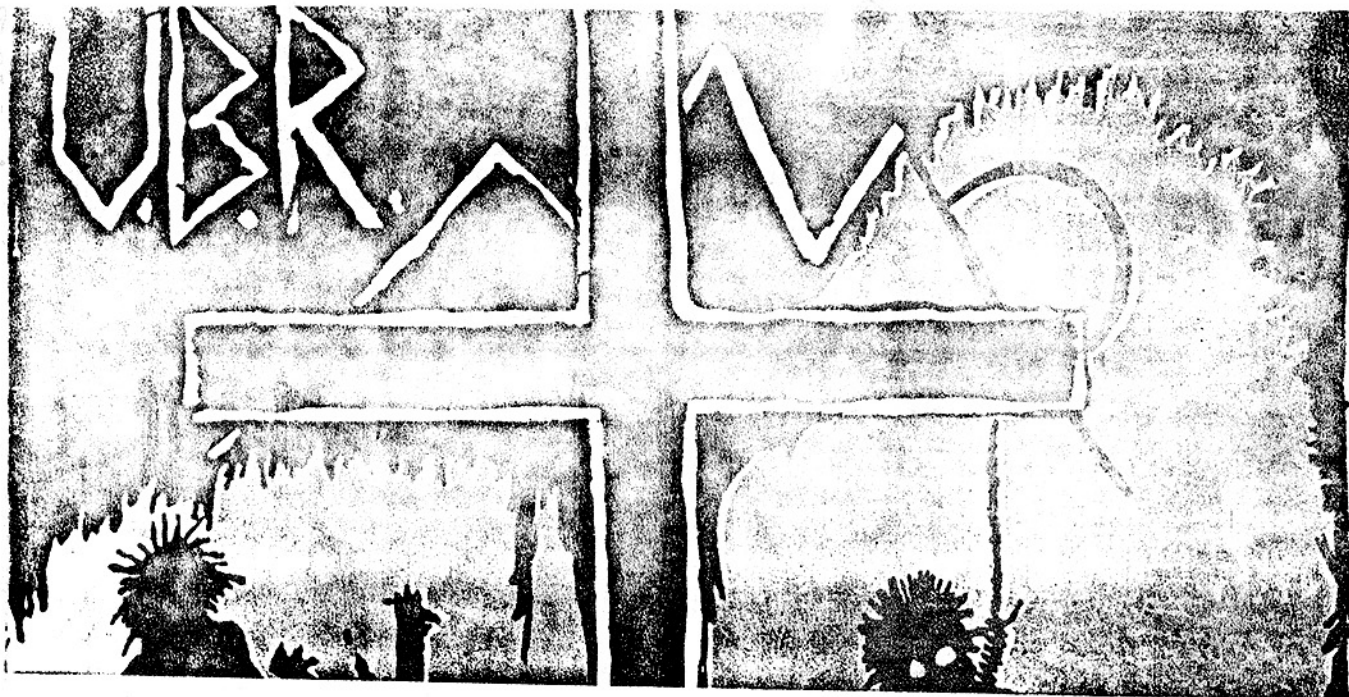
Ker smernice in programi po pravilu določajo kako morajo biti interesi usklajeni, ker tako rekoč v naprej artikularijo interese, je zadeva tudi v naprej izžubljena, rezultat takega nastopa in prijema je med drugim tudi center telesnih dejavnosti mladih, ki je namenjen vsem a ne zadovoljuje nikogaršnjih interesov, v kolikor sploh funkcionalna.

Usklajevanje interesov je v demokratični družbi potrebno, o tem nihče ne dvomi, prav to je delo DPO. Toda tu smo priča nekemu poraznemu obratu, ki iz demokratičnega usklajevanja dela njegova nasprotja. Kajti, kako naj prupustimo usklajevanje in stanici, v kateri nas nihče ne zastopa, v kateri včasih kdaj pa kdaj priidemo do besede, kakor tukaj, vendar nimamo nobenega jamstva, da ta beseda pomeni še kaj poleg videza demokratičnosti. Najmanj, kar bi morali pričakovati od družbenopolitične organizacije, je tudi to, da bo v njej nekdo, ki bo izrecno zastopal naše interese pri usklajevanju, nekdo, ki bo v njej sedel, kot v pravem smislu naš delegat, ki bo tja kandidiral kot naš delegat in čigar delo bomo lahko ocenjevali. No, kar se dogaja sedaj, je farsa. Seveda imamo naše delegate v najrazličnejših organizacijah in telesih, toda kako naj mi sami, kot politični amaterji, naveszadnje z veliko drugega dela obvladujemo politični sistem in kako naj se merimo s profesionalnimi očitno omenjenega režima usklajevanja. Lahko pa v določenem smislu pristanemo, da sta SKUC, FORUM, le eni med mnogimi kulturno socialnimi organizacijami v delovnem območju mladinske organizacije. To je mogoče

zaprejeti zato, ker reprezentivna statuspotrebe teh mnogih ter kazdelo na določen način družbenopolitičnih organizacij in na FORUM sba primer, da se govorno, kako trda je pot socializacije v tem sistemu. V tem smislu sta nedvomno ena med mnogimi, vsaj no otepati s prostorski problemi, enako v marsičem dosledno otalja preslihani. Znako občutita, da kriteriji za vrednotenje delovanja nasplošno niso programi, ampak politična moč in vpliv predstavnikov političnih organizacij. Da ob vseh svojih filmskih programih, koncertih in gledaliških predstavah nimata svoje dvostror', da neglede na dejansko rast programov, ostajata pri formalni indeksni rasti subvenciji, da ne moreta soodločati o usokoliščenih delujeta, sta res ena med mnogimi, se pravi, primer ki pri tem nima veliko besed. Če rečemo, da se pri nas interesi družujejo imamo v mislih zgolj organizacijsko združevanje. SKUC, FORUM skušata pogotritarifikacijo interesov v vsej njihovi različnosti in zastopata te interese v skupni razsežnosti. Da bi se lahko verificirali, in pri tem dvigali raven svoje artikularcije in predvsem, da bi subjekti teh interesov pustili besede tam, kjer se odloča o njihovi usodi. Na neki drugi ravni SKUC, FORUM nista več le primera, marveč sta naravnost izločeni organizaciji. Predstavljata tip organiziranosti kulturnih in socialnih interesov, ki pomenijo nekaj drugega kot ljubiteljsko zbiranje in zgolj ne organiziranosti temeljnih, kulturnih in socialnih interesov družbenih pogojih, marveč interesov, ki zadevajo temeljne socializacije, se pravi, vstopa na kulturno prizorišče. Pa na sta vsekakor tip organiziranosti in artikularcije družbenih interesov učinkov danih družbenih pogojev. Mislimo, da je treba samo družbene pogoje prirediti tem interesom, tako da se lahko organizirajo in artikularijo in ne obratno. Naša poglavitna zamera sistemov usklajevanja interesov je ta, di bi morali biti pri tam zastopani posamezni subjekti in ne od njih abstrahirani interesi. Praksa pa je takšna, da so pri tem zastopane samo nekateri subjekti, ki pri usklajevanju svoje interese dodajajo kot splošne. Zaka? res? Preprosto zato, da mi delujeta v družbeni sferi, v območju družbenopolitične skupnosti, ki je vse po sredovano skozi DPO. Od tod potrebna politični podpori, ki naj bi jo nam nudita ZSMS. To je vozlišče vseh nedorečenih, namesto da bi se politično usklajevanje inberesov odvijalo v sami družbenopolitični skupnosti, se odvija pred nastopom v njej. To, kar se potem pojavlja v družbenopolitični skupnosti preprosto niso več isti interesi. Saj ne interesi subjektov, ki si prizadevajo, da bi sistem tuje, bomo imali še naprej . . . kulturno politiko, pa prav malo politične kulture.

Hočevar Marko

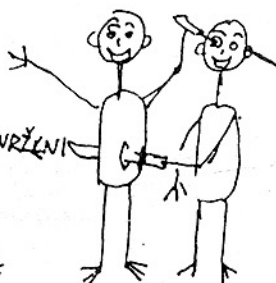
s karen
roti spon
dajeviti b
vupravna
zbe, zlast
sistemov
proizvajo
ode
nost
vna alle
odnosom
ved Zvezo
odgovorn
orak med
katerih b
vpliva Zk
mi neeno
občin
pa
radik
dajin
kubne

U.B.R.

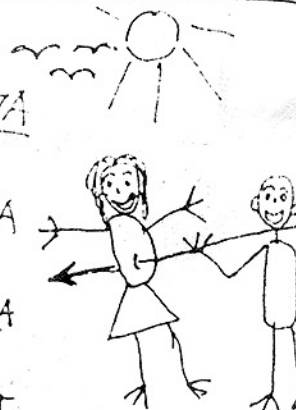
MI SMOTU IZ PROTESTA
 ZHADI LET PREVARANI
 ZARADI MISLENJA SPLUVANI
 MORALNO NESPREJEMLJIVI IN ZAVRŽENI
 U.B.R.

NISMO DOVOLJ ZRELI,
 DA BI DOJELI
 PREVARE IN RESNICO DRUŽBE
 AUPOR VSEKNO VRE
 U.B.R.

HARMONIJA

LEPO JE
 HARMONIJA
 NI LAŽI
 HARMONIJA

CORPUS DELICTI

URSOJENA PODZAVEST SKRITEGA UPORA
 SPRANA GLAVA Z GARANCIJO ZAKONA
 CORPUS DELICTI

Z LETMI ŽELJAMI K NOVEMU ŽIVLJENJU NASPROTI
 TAKO NODENMU VEČ NE BOM NA POTI
 CORPUS DELICTI

MENTALNA BLODNJA UMETNE REALNOSTI
 NE PREDSTAVLJA PROBLEMA LJUDSKE USMERJENOSTI
 CORPUS DELICTI

PODRAŽITEV

LAŽNI LJUDJE UMETNEGA ŽIVLJENJA
 LASTNIKI KOMPENZIRANIH DUS
 NAVITI ZA NOVI DAN
 VEDNO GLEDATE V STRAN
 PODRAŽITE MOJO DUŠO
 KI SE NA ČESTI PRODAJA
 PODRAŽITE MOJ OBSTOJ
 ZA SRČNO ŽIVLJENJE

**DRUGAČNA KULTURA MLADIH KOJE PLEŠE OD NAČINOV PREBOJA SPLOŠNE
UTIRJENOSTI DRUŽBENEGA DOGAJANJA IN ČLOVEKOVEGA ŽIVLJENJA PRI NAS**

Izhodišče tega govorjenja je nekakšna tesnoba, občutek prikritega pritiska in zavedanja nemogućnosti uresničevati nekatere od primarnih notranjih teženj v okvirih življenja, ki ga živim.

Upam, da bom uspel približno povzeti misli in občutja tistega kroga mladih Mariborčanov, ko se tako ali drugače ukvarjajo s tako imenovano "alternativno" kulturo.

Zavedanje osnovnih določil vsebine in načina življenja, ki ga mora mariborski "kulturni drugačnež" hočeš nočeš živeti, ima pri meni naslednjo podobo: večino časa in energije mi požre precej nezanimiva in ukalupljena služba ali šola; živim jasno da še vedno pri starših, ki diktirajo osnovno podobo in ritem življenja v stanovanju; obdan sem z morjem ljudi, katerih zavest v glavnem odraža jo mozgane stiskajoči štajerski mass-mediji (VEČER, KAJ, RADIO MARIBOR s svojim skrajno konservativnim, nemškogovorečim otrokom RADIOM MM 2) - za le-te velja, da so čisto bolj papeški od 133. in ostalih sorodnih členov KAZENSKEGA ZAKONIKA; v takimenovanem "prostem času" so mi na voljo le gostilne in le izjemoma zanimiv program v zatuhlih in omtvelih kulturnih institucijah; večino časa preživim v istem okolju-zaradi šole ali službe ali pomanjkanja denarja namreč ne morem dovoljkrat potovati v druge kraje; celotno mariborsko vzdušje tovarniško intonirane discipliniranosti in popolne prevlade vsega sivega me vleče v duhovno imobilnost. Dodal bi lahko še kak kamenček k opisanemu mozaiku, ki nosi enotno ime siromašna, ubijajoče okostenela, enostavna oz. nazadujoča reprodukcija življenja na vseh ravneh. Dobro, vse to bi nemara še bilo mogoče nekako prenesti, če bi poleg naštetih velikih sistemov dela, izobraževanja, stanovanja, zabave, obveščanja, znotraj katerih se odvija življenje povprečnega Mariborčana, obstajale še druge možnosti. Toda ti sistemi so tako vseobsežni in vsiljivo totalni, da ob sebi ne dopuščajo prostora za drugačno vsebinsko opredelitev osnovnih obeležij življenja posameznika.

Prej opisovanim sivim, ukalupljenim, diktirajočim, togim itn. značilnostim mariborskega družbenega življenja so načela, po katerih živijo ali bi hoteli živeti resnično mladi ljudje, naravnost nasprotna in sovražna. Ta načela, ki se zelo razločno kažejo in udeležujejo v "kulturni" praksi kreativnih mladih drugačnežov, so namreč: samosvojost, izvornost, iskateljstvo, pristnost, radikalnost, kritičnost, samopreseganje, duhovna in vsakršna rast, nepodredljivost, svobodoljubnost, neuvrščenenost, suverenost, novo.

Osnovno vprašanje, pred katerega je torej mlad Mariborčan, ki vsebuje pravkar naštetih vrednostnih načela, vsak dan na prav travmatičen način postavljen, je takole: kaj naj v tem mestu, kjer je tako malo prostora za uresničitev mojih življenjskih izhodišč in teženj, ki so tako zelo drugačna od prevladujočih, storim? Kako naj razrešim to ogromno nasprotje med svojimi notranjimi vzgibi in klavrnimi, skoraj nikakršnimi zunanji možnostmi za njihovo uresničitev?

Pri odgovoru na to vprašanje se bom, kot že rečeno, omejil na področje "kulturnega" udejstvovanja in druženja mladih ljudi.

- odpovedal bom dnevni časopis in raje prebiral mladinske in študentske časopise;
- pri popoldanskem počitku bom upihnil radio in preprečil dostop šablonski RTV glasbi in govoričenju do svojih ušes, pogljal pa bom kaseto s kreativno aktualno glasbo;
- v protiatomskem zaklonišču naše stolpnice bom poskušal urediti vadbeni prostor za post nuklearni bend;
- v kakšnih zapuščenih polkletnih prostorih bom z znanci priredil koncert lokalnega garažnega ansambla in večer alternativne muzike; drugo nam namreč ne preostane, ker v Mariboru ni razpoložljivega primerne prostora za tovrstno dogajanje;
- sodeloval bom pri renoviranju, vzpostavljanju in odprtju takega mladinskega kluba, v katerem bo zasnova dogajanja prosta in vnaprežnezakoličena, prostor pa bo omogočal redno shajanje ljudi ki si resnično imamo kaj izmenjati; takšnega javnega prostora oz. odprtega, nevezanega, ne zgolj gostilniškega druženja mladih ljudi v Mariboru namreč ni, kar štejem za onemogočanje uresničevanja ene svojih primarnih potreb;

- pomagal bom pri vzpostavljanju in delovanju takega MKC Maribor, ki bo z zagotovitvijo prostorov in denarja omogočil ter podprl obstoječo in še nerojeno neodvisno mladinsko kulturno produkcijo oz. samoniklo delujočo glasbene, likovne, literarne in druge grupacije ter posameznike; dalje: takega MKC Maribor, ki bo sposoben postati kontinuirano in trdoživo mariborsko zbirališče mladeži, ki bo dovolj odprt za vse novo v našem družbenem prostoru in ki bo ta novum posređoval v kritično presojo severovzhodni in širši slovenski javnosti;
- potegoval se bom za vzpostavitev mladinskega radia v mestu oz. za razširitev Radia študent z mariborsko redakcijo ter temu ustrezno povečanje geografske slišnosti tako razširjenega Radia študent;
- aktivno bom podpiral delo in žurnalistično vztrajanje lokalnih "drugačnih" časopisov: "Kmečkih in rockodelskih novic" in "Šatredre";
- z znanci bom poskušal najti kako fino in poceni bajto, v kateri bomo poskusili skupaj živeti - čeprav vem, da take bajte verjetno ne bomo našli;
- in končno: ob vsakem času in na vsakem mestu bom toplo pozdravil vsako zavzemanje za skrajšanje delovnega časa, kar je odločilnega pomena za širjenje obsega časa, ki ga lahko posameznik oblikuje po svoji podobli!

Skratka: ravnati se po načelu "akcija, akcija in še enkrat akcija" na primarnem, konkretnem nivoju (učili smo se menda že dovolj).

Ni vrag, da katera od naštetih stvari ne bo uspela in mi oz. nam vsaj malo osmislila marš skozi ta obgrizena, svinčena leta.

kos jože

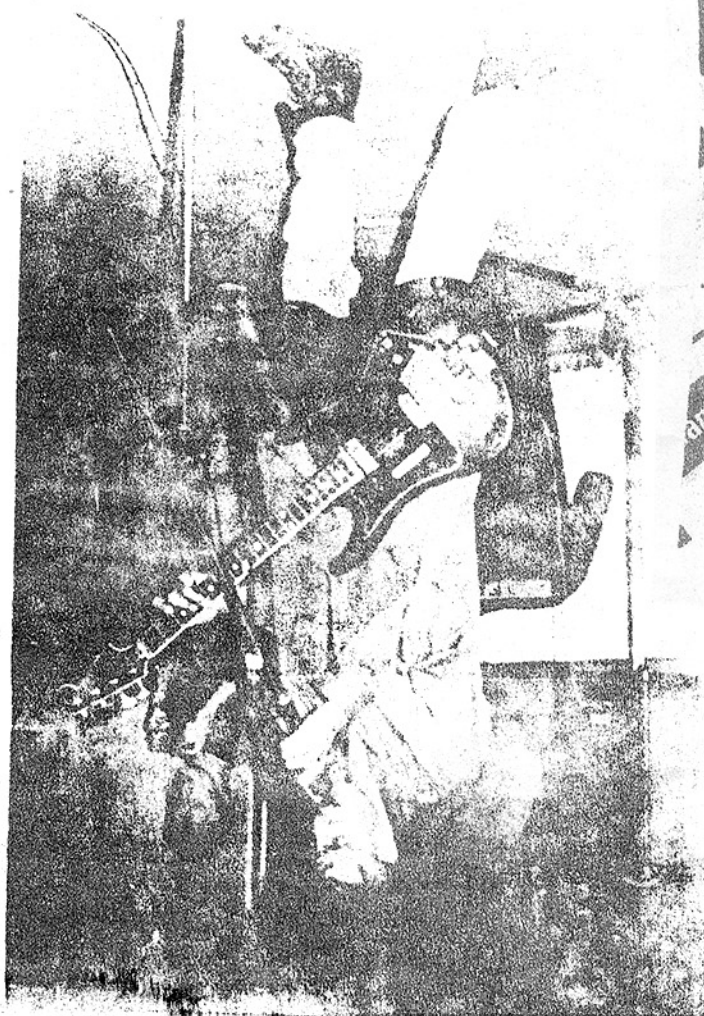
n de-
zacije
sko or
merja

zveze s
ze soci
stične
žvljajo
zveze
očine,
članov

ganizar
erenga
eze soc
ačelu.
ganizar
e občin

35. čle
nca zve
sedstvo
adzorne
tične m

ganiz
vrstne t

Prvi
Zade
ve
APRIL
amo z

PRIMER VAŠKE KULTURNE DRUGAČNOSTI IN DPO MLADIH

Izven mesta je večina ljudi preživela ali še preživlja svojo mladost nepleteno v mladinsko kulturo ali njene oblike in vidike. V teh okoljih so nekonformisti ali nekonvencionalni posamezniki namreč videti bolj deviantni in nespodobni kot tam, kjer tradicionalna vezi niso tako strogi okovi. V letih 1980, 1981 in 1982, ko so pri nas v mladinskem klubu na Tratah pri Mariboru začeli vaditi punk skupini Butli in Džumbus ter poleg njih na punkerskih večerih glasbe nastopati tudi Masaker, Božjast, Podgane in druge, se je ob njih zbralo veliko mladostnikov. Več ljudi, kot tedaj mladincev, se je sicer zganilo le še vsaka štiri leta ob volitvah, pri maši ob nedeljah ter na vrtni veselici ob krajevnem prazniku. Mladost pri tem združevanju ni bila edina odločujoča kategorija, a kljub vsemu je bila pomembna pri načinih reagiranja na nastajajoče posamezne težave, katere so porodile delo skupin, razmišljanja ter odločitve, da ideje (na okolju sicer nenavaden način) predstavijo širši javnosti.

Mladinska organizacija - DPO katere člani se morajo (ali naj bi se) enakopravno pogovarjali s starejšimi, je lahko bila izhod v sili in pomoč ob utemeljevanju dela in razmišljanj na pogostih sestankih najrazličnejših komitejev, SLO in DS v krajevni skupnosti in občini.

Sme OO ZSM biti tako pokrivalo za kamufliranje, se je vprašati?

Kot se je izkazalo, da punkerjem ni bila potrebna nepoštene kamuflaža, je sedaj jasno, da je najprej ne le racionalno glasbeno združevanje, ki mu mladinska organizacija pri nas ni bila nasprotna, ampak ga je celo podprla, bila vzpodbuda v najkritičnejših stanjih.

Na občinski ravni so -po informacijah dobljenih največ od miličnikov- vedeli le za nastop ene skupine (v njej je nekaj časa sodeloval tudi predsednik OO ZSMS), katere člani so oblečeni v spodnje hlače za pedersko plesanje moških z moškimi, za javno onaniranje itd. Že tedaj je bila javna tajnost, da bi želele druge DPO našo OO ZSMS razpustiti ali ji najti novo vodstvo. Plaho je bilo (ali pa preračunljivo) tudi občinsko vodstvo ZSMS. Slog dela v OO ZSMS Trate, vrednote in ideologija, kot se je (še enkrat) kasneje izkazalo za nesprejemljivo - so bili zaradi zunanjih vplivov zreducirani na postavljanje, obnašanje v javnosti, v veliki meri na življenjski slog skupine mladincev združenih v OO ZSMS. Pogumno je tedaj bilo biti član te organizacije.

V razvejano delo so se vključevali tudi mladinci iz sosednjih vasi, pa tudi občin. "Politika" OO ZSMS tedaj seveda ni reševala vseh eksistenčnih težav članov, imela je identiteto, ki ni bila pogojena z delom, šolo in ne ozkim družinskim okoljem. Je pa tedaj le-ta pri nas v največji meri doslej izrazila interese večje skupine mladih. Pred leti so po različnih manj uspešnih strašenjih odgovorni tudi pri nas za nekaj časa uporabili znan prijem: najrazličnejši organi niso dali dovoljenj za brezhibnost prostorov za javne prireditve, nakar je za njih pridobitev bila potrebna množica potrdil, soglasij, za tem pa se je stanje bolj ali manj normaliziralo.

Zdaj imamo izkušenejši, v klubskih prostorih tudi tematske glasbene in druge večere, začeli pa smo tudi organizirati koncerte nekomercialnih skupin.

Se bo morda, sicer poučna zgodba za vse, ki po vaseh ustanovljajo drugačen teater, drugačne mladinske klube, ponavljal?

Ne verjemite, da boste z rešitvijo enega problema, rešili vse, a vztrajati je treba vse do tedaj, ko navedene stvari ne bodo več problemi, za katere bo OO zaradi svojega delovanja potrošila preveč energije.

OO ZSMS Trate

...resena pot, tudi pot nazadovanja,
...premočrtna. Ko so vrste strmjene,
razlike presežene, himne sprave
naučene, se še bolj razločno poka-
žejo krive poteze na obrazih tistih, ki
nočejo skupaj, ki ne priznajo objek-
tivnih zakonitosti zgodovinskega na-
zadovanja, ki brez posluha — ali pa
sploh ne pojejo pesmi sprave... To
so obrazi sovražnikov. In to je čas
sovražnikov.

SISTEM SVOBODE

Vse karte so značene
vse kocke obtežene
avtomati so nastelani
in vse tekme dogovorjene.
V tvojem imenu se govori
tvoj obraz se na stene riše
v tvojem imenu se vse zgodi
tvoj podpis se na ukaze piše.

Zate je bil narjen ta sistem svobode
zdej se pa igrej, če hočeš
in sed doma, če nočeš.

Vse ta bolj pičke so že zmenene
vse herezije so zapisane
vse sanje so pozablene
vsi izhodi zablokirani.

Zate je bil narjen ta sistem svobode
v njem boš živel, če hočeš
in v njem boš umaru, če nočeš.

PANKRTI

Gora

Namenili smo se v hribe,
da bi ovojili očaka vrh.
Nemo gledali smo velikana,
ko spreleti nas rebel srh.
Zadili smo namreč oddaljeno grmenje,
vedeli smo, da je to nevihte glas.
Vsak pri sebi gotovo je takrat pomislil:
Je za vzpon zdaj pravi čas.

Če ne morte naprej,
odstopite, odstopite iz te igre čimprej

Ko se nili je dež na nas,
bili smo tik pod vrhom gore.
V zamoti tibega brezupa
zatele se se tiste ure peklenske more.
Brezmočni viseli smo v steni,
prikovani na jeklene klime.
Bili smo izvrstna tarča strelam,
ko morali smo čakati, da neurje mine.

Če ne more naprej,
odstopite, odstopite iz te igre čimprej

Tovariši pokopani so ob vzhodu gore,
tako, da lahko ji večno gledajo v obraz.
Planinski orel jim dela družbo,
viharjev glasba krajša jim zdaj čas.
Tud sam vedno jih običem,
kadar z gore vračam se v vas.
Prižgem jim sveto, uredim svetlice,
kakšno lepo pesem preberem jim naglas.

Če ne morte naprej,
odstopite, odstopite iz te igre čimprej.

ZAKON SMO MI

Ti, ki delaš na državni fermi
in ti, ki prodajaš v trgovini
Ti, ki se nastavljaš na vogalu
in ti, ki se na bojišču izogibaš min

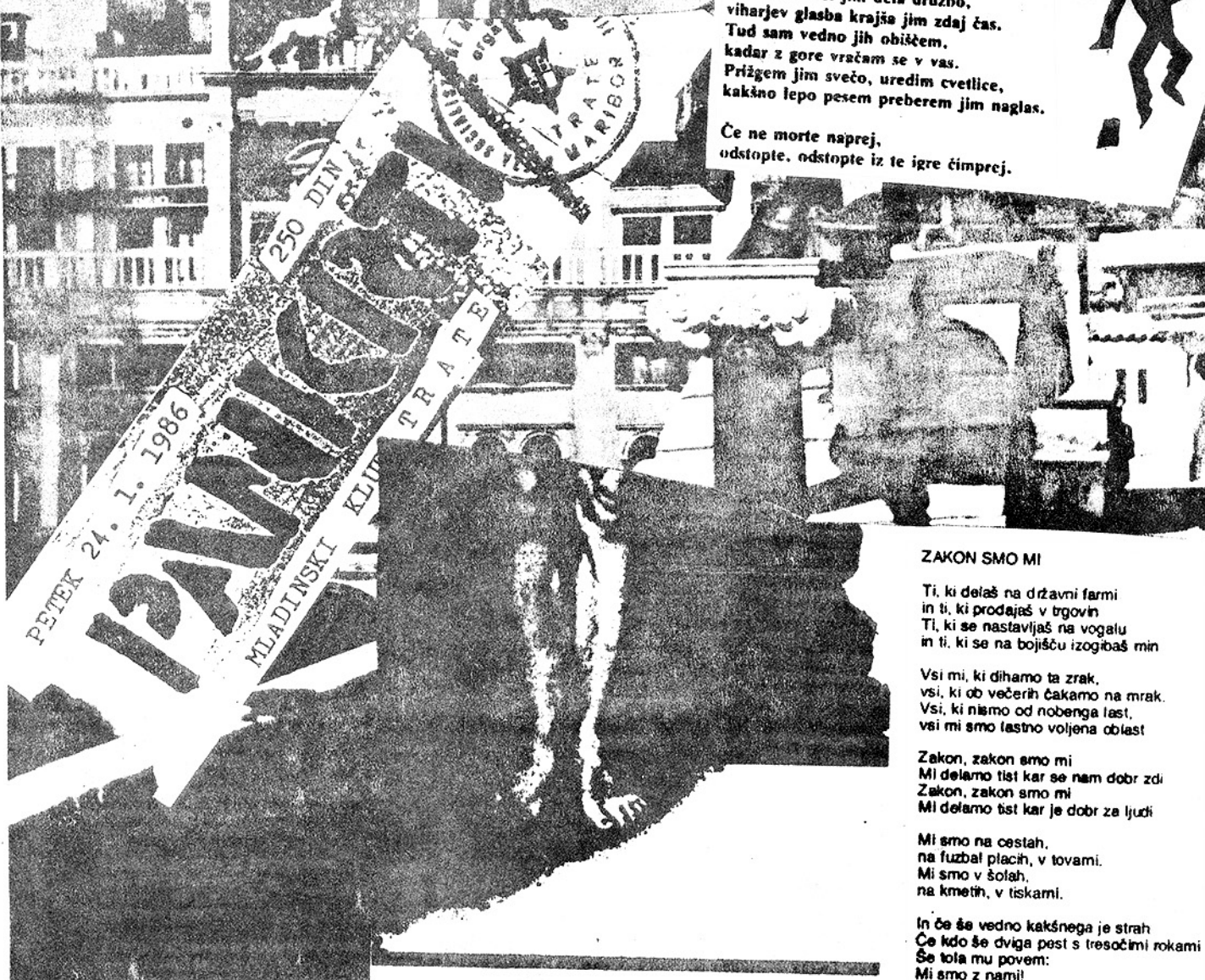
Vsi mi, ki dihamo ta zrak,
vsi, ki ob večerih čakamo na mrak.
Vsi, ki nismo od nobenga last,
vsi mi smo lastno voljena oblast

Zakon, zakon smo mi
Mi delamo tist kar se nam dobr zdi
Zakon, zakon smo mi
Mi delamo tist kar je dobr za ljudi

Mi smo na cestah,
na fuzbal placih, v tovami.
Mi smo v šolah,
na kmetih, v tiskarni.

In če še vedno kakšnega je strah
Če kdo še dviga pest s tresočimi rokami
Še tola mu povem:
Mi smo z nami!

Zakon, zakon smo mi.

Imam eno prednost tukaj, da sem kot gost RK, to pomeni, da nisem odgovoren delegatski bazi, kar mislim, da je ena najlepših oblik neodgovornosti na kongresih in drugače. Bi pa povedal samo par stvari. Tisto kar smo do sedaj slišali, ne vem kaj se bo še dalo slišati, je bilo točno tista raven, ulove tega kongresa pa verjetno tudi dela konkretnega v posameznih okoljih, ki se poimenuje konstituiranje civilne družbe z razliko od pravne države. Jaz mislim, da sem točno na tistem področju, ki je relevantno in o katerem hočem govoriti. Gre za vprašanja rocka, ki bi mu jaz dal dva različna naslova, sicer tisto zakaj ZSMS, ki bi mu jaz dal dva različna naslova, sicer tisto zakaj ZSMS potrebuje popularno muziko in zakaj popularna muzika ne rabi ZSMS.

Navezal bi se na včerajšnjo fešto tam zunaj. Inta je dovolj simptomatična. Ob takih prilikah vzamite npr. 25. maj. Takrat je vse živo, vsak že skoraj malo večji stanovanjski blok išče, kaj vse bo delal in da bo vsaj en lokalni žur. Ponavadi se potrudijo v mesecih, da se kaj dogaja. Dejstvo je, da na vseh feštah igra rock muzika, popularna muzika, karkoli že, svojo vlogo in to je dovolj pomembno. Celoletno, recimo med enim 25. majem in drugim se ne naredi nič. Po domače povedano, očitek, ki ga jaz javno izrekam temeljnim osnovnim organizacijam mladine, je ta da lahko samo ob takih "25. majih" ponužajo te stvari in te ljudi, ki se matrajo, ki težko dobijo plac kjer sploh lahko vadijo, kaj šele da bi imele kje prostore, da nastopajo. Ali pa širše gledano, na subkulturni ravni, moraš se vlačiti po parkih, po uličnih vogalih, po oštarijah itd. ali pa moraš iti v disco, kamor lahko pač zadnje čase vse bolj greš v spremstvu u osebo drugega spola, po možnosti celo na večerjo, to pomeni disco restavracija - to kar se je v zadnjih letih razvilo za razliko od prejšnjih discotek, ki so bile dostopne mladini, ki nima toliko keša. Jaz upam, da boste o tem kaj govorili, ker se ponavadi na konfresih o teh stvareh govori.

Tukaj bi problematiziral stvari in tudi bi potem magari konkretno predlagal ene zaključke in konec koncev poskušal tudi izzvati vas, ki ste tukaj vendarle v funkciji tega - to naj bi bil cvet slovenske mladinske organizacije iz korenin gor -. In kakšna je situacija? Situacija je taka.

Ekologija, vprašanja miru pa vse te stvari fantastično po moje pokrivajo tudi prosti čas mladih vendar z enim vprašanjem: Kako ga oblikovati, kje imeti možnosti, da ga preživljaš tako kot ti v bistvu paše. Ni ti obsojeno to, da moraš imeti..., ni ti obsojeno to, da moraš vedno obstati v oštariji in konec koncev se na tej točki postavlja eno vprašanje - produktualna dvojnost. Recimo situacija, ki sem jo jaz danes zaznal iz te govorancije tukaj. Po eni plati se namreč izkaže, da so ljudje znotraj mladinske organizacije zato, ker je očitno edini možen kanal kjer se lahko kaj pove tako kot je treba. Je edini kanal kjer se dajo izražati sne težnje, težnje, ki mislim, da so že posledica mogoče enih redkih povojnih generacij, ki niso obremenjene z lastno preteklostjo in pa hočejo stvari imeti takšne kakršne naj bi bile in ne samo govoriti o njih. Po drugi plati pa so tudi to tisti, kot je prej ta delegat iz Domžal (če se ne motim) rekel: "Kaj je

to zaena mladinska organizacija, tu moramo pogledati koliko mladi so noter in koliko stari so noter." In tudi jaz mislim, da je to res! Mislim, da so tukaj na tej točki na eni strani vprašanja civilne družbe, ekologije, pa zahteva izraženih interesov, ki so mogoče bolj značilni za ljudi, ki niso več najstniki, ki mogoče že malo bolj resno gledajo na življenje pa si ustvarjajo družine itn. ampak še vedno jih tiščijo ti problemi. Po drugi strani je pa tukaj dejansko tudi ena blazna množica ljudi, ki so najstniki, ki še niso na tem, da resno gledajo na življenje in si še ne ustvarjajo družine. In to je točno tisti čas, kjer se človek najbolj socializira, kjer najbolj pobira razno razne vsebine, kjer išče svojo identiteto in jo tudi oblikuje. In točno na tej ravni pa je popularna muzika, rockmuzika tista točka, ki prežema vsakdanje življenje in temeljni socializacijski faktor. In jaz mislim: TO, kar je na lokalnih primarnih ravneh: Ne bodo ti politbirokrati -tudi znotraj mladinske organizacije- še vedno NE zaštekali, da je mogoče bolje dati prostor eni skupini za vaje, da je mogoče boljše odpret- omogočiti ljudem, da se lahko zbirajo, da imajo klub ampak ne pod izgovorom, pa pod večnimi zahtevami IMEJMO MKC kajti kmalu nato se pojavijo glomazni programi, programi, samo programe šibajmo.

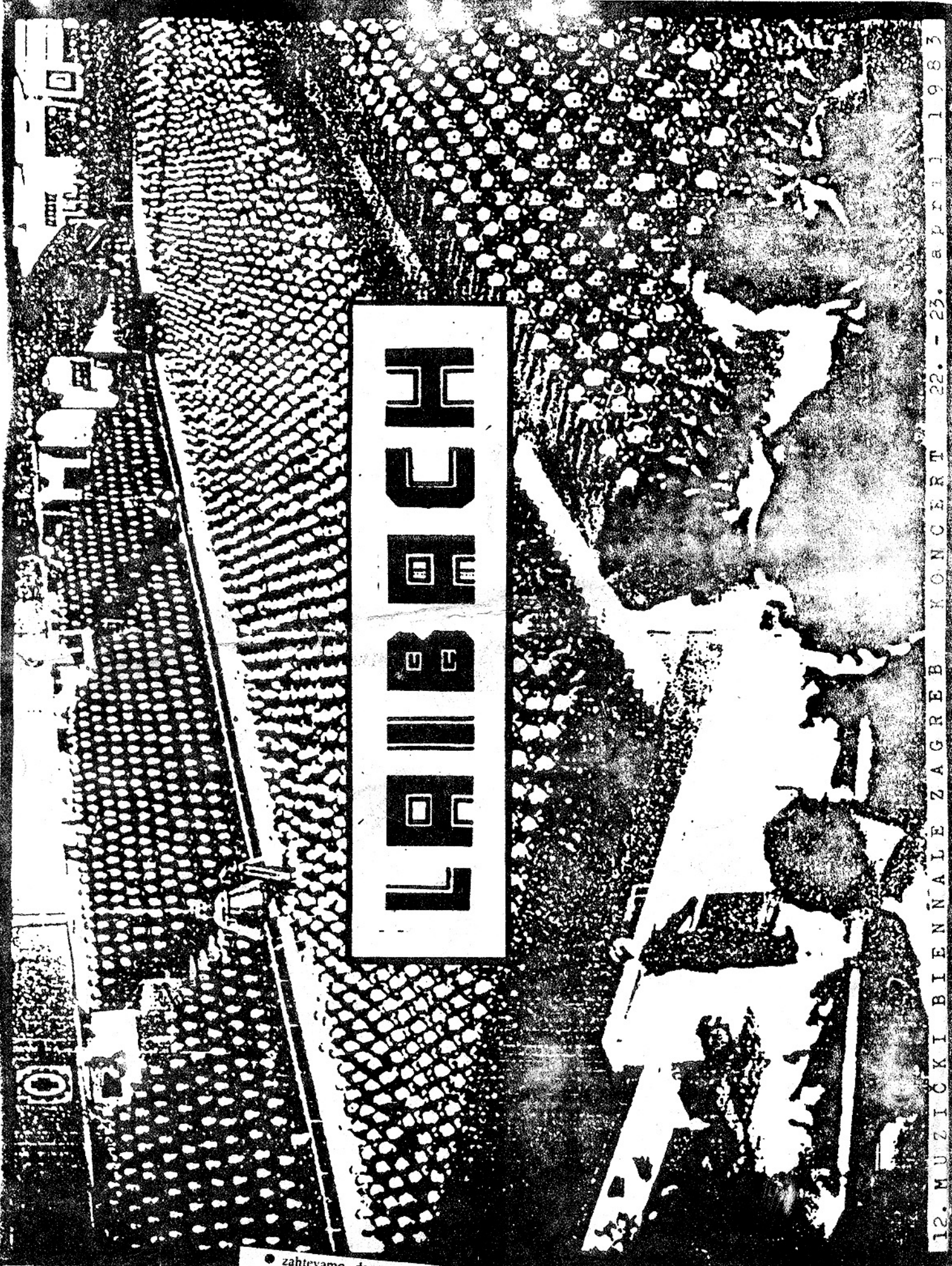
Tako so naredili v Celju, kjer so sedaj na novo odprli MKC in nato razpisali "natečaj" za najboljši program. Kdo bo naredil najboljšo idejo v programu, tisti bo postal tudi nov vodja. Ja jasno. Kaj so potem ti programi? To kar si eden, po kakršnemkoli vzorcu že, zamišlja kulturo nakar se natlači noter vse živo. Jasno, ljudje še vedno lahko hodijo tja in požrejo točno samo tisto kar jim je na voljo. Če sedaj vzamemo tukaj discoteke.

Discoteke so bile včasih dostopne za povprečen folk z malo kešaz žepnino se je dalo it pa preživeti večer zunaj. (Tak je način življenja. Tega se ne da zanikati, razen tisti, ki sedijo samo doma za pečjo, kar mislim, da je skrajno konzervativna in negativna oblika socializacije. Komunikativnost je ena stopnja pokazatelja točno civilizacijskega komuniciranja). No in na drugi strani pa so prepuščeni samo tem, so prepuščeni gostilnam itn. Tu s tem sicer ni nič slabega, ampak jaz hočem točno tukaj povdariti da se delajo kiksi. Te stvari ležijo na tistih ljudeh, ki delajo na primarni ravni in naj bi v mladinski organizaciji omogočali ljudem, da se skozi njo izrazijo. Morda eni to tudi omogočajo, vse preveč pa jih še vedno ostane na tisti točki, ki jaz pravim nabiranje političnih točk za kariero. In jaz mislim, da mladinska organizacija, kakršna danes je, takih ljudi ne potrebuje. Pa magari se da (za moje pojme je izvedljivo) na nekatera mesta ali pa oblike organiziranja, samoorganiziranja, ki se kaže na teh lokalnih primarnih ravneh, najstnike. Jaz mislim, da bi bilo boljše in bi se tudi boljše vedelo kaj tiste ljudi žuli točno tam, v tistem konkretnem družbeno ekonomskem kulturnem prostoru kjer se gibljejo. To bi poudaril. Mislim, da popularna muzika tukaj igra ključno vlogo. Vemo, primeri so bili, da so točno na teh lokalnih ravneh najbolj konzervativni, politokratski, bojzaljivi, ritolizniški. Dogajala so se razno razna taka zatiranja. Pojavljala so se onemogočanja, recimo: Enim ljudem, ki jim ni vseeno kako živijo ALI morajo čepeti v parku cel popoldan ALI imajo en prostor kjer se lahko zbirajo. In tega je dosti, teh

primerov je v Sloveniji cel kup in jaz bi točno na ta vidik opozoril, ker tukaj (jaz mislim) je to množično in so ti interesi zelo prisotni. Ako pridemo do teh absurdnih situacij (posebej v manjših okoljih je socializacija totalno omejena v temeljni, recimo družinski krog itn.) mislim, da dejansko predstavlja eno tako zelo absurdno obliko odtujitve točno v tistem času, ki je najbolj ključen za oblikovanje osebnosti in komunikativnosti in vsega ostalega.

Predlagal bi, da ZSMS razmisli o tem koliko lahko vpliva na določene kapacitete, obstoječe kapacitete preživljanja prostega časa, kot so diskoteke ipd. stvari, koliko se da odpirati in ustanavljati mladinske klube, ampak ne take, ki morajo imeti legitimacijo takega in takega kulturno umetniškega programa, da je sploh lahko klub. In še to, da če se ljudje še tako zamenjujejo, naj na tem področju delajo vendarle ljudje, ki se na to spoznajo, ne pa tisti, ki mislijo, da kot politični funkcionarji lahko o tem karkoli povedo.

Marjan Ogrinc

LAIBACH

12. MUZIČKI BIENNALE ZAGREB KONCERT 22. - 23. APRIL 1983

● zahtevamo, da se pobude za legalizacijo imena in dejavnosti skupine LAIBACH nemudoma realizirajo;